

L'acusació de terrorisme, l'eina de l'Estat per perseguir la dissidència

De la detenció de Tamara Carrasco al cas Dixan: l'història d'actuacions pilotades per l'Audiència Nacional que després s'han diluït per la inexistència de proves

L'operatiu de la Guàrdia Civil, als voltants de la plaça de les Dones del Tèxtil | Juanma Peláez

El 10 d'abril del 2018 la Guàrdia Civil detenia una persona vinculada als CDR i n'anunciava la recerca d'una altra, en el marc d'investigacions per terrorisme, sedició i rebel·lió. Eren Tamara Carrasco -que va ser traslladada directament de Viladecans als calabossos de l'Audiència Nacional, a Madrid- i Adrià Carrasco -que va exiliar-se a Bèlgica per temor a les represàlies-. L'Audiència els acusava de participar en l'organització de talls de carretera i sabotejar peatges durant la Setmana Santa, i sostenia l'acusació en un àudio difós a les xarxes socials en el qual s'apuntava la voluntat de fer una aturada general d'una setmana per prendre el control de Mercabarna i el Port.

Després d'ordenar el confinament de Tamara Carrasco al seu municipi, el novembre del mateix any -set mesos després de la detenció-, l'alt tribunal va recular en la seva acusació. S'havia detingut una persona per un delictes que no tenia fonament. Així, l'Audiència Nacional es retirava de la causa i assumia que no hi havia ni terrorisme, ni tampoc rebel·lió o sedició. El cas de Carrasco, però, no quedava net, sinó que es traslladava als jutjats ordinaris, que finalment -més d'un any després de la detenció- aixecaven la mesura de confinament per considerar-lo "desproporcionat". Se la seguiria investigant, però només per desordres públics.

El de Tamara i Adrià Carrasco no és l'únic en què l'ombra del delictes de terrorisme recau sobre els investigats, malgrat la inexistència de proves o, en tot cas, proves encara pendents de

confirmació. Salvant les distàncies, els detinguts i condemnats pel cas Dixan, que vinculava uns joves de Girona amb una suposada xarxa de terroristes d'Al Qaeda, just abans que el govern espanyol -amb José María Aznar al capdavant- anunciés la intervenció espanyola a la Guerra de l'Iraq. Les substàncies químiques localitzades entre els acusats van resultar ser sabó en pols, segons va acabar havent d'assumir l'Estat i la justícia espanyola.

També va acabar sent arxivat el cas Pandora, en què una quinzena de persones vinculades al moviment anarquista van ser detingudes, vinculades a terrorisme, i se les relacionava amb atemptats a Saragossa i Madrid. Res d'això es va poder demostrar, i els acusats van quedar absolts, malgrat que la intervenció suposés un toc important en el si del moviment anarquista.

Terrorisme vinculat a l'independentisme

Les detencions que vinculen terrorisme i independentisme s'han repetit aquest dilluns, amb la vista posada en futures mobilitzacions durant la tardor arran de la sentència del judici de l'1-O. Amb els casos de Tamara i Adrià Carrasco encara molt frescos, la Guàrdia Civil ha realitzat aquest dilluns fins a nou detencions que relacionen el moviment independentista amb la preparació d'accions violentes. A la nota de premsa de l'Institut Armat no es menciona el delictes, és a dir, l'acusació per terrorisme -malgrat que es pressuposa pel fet que sigui la secció sisena de l'Audiència Nacional qui ha ordenat les detencions-.

Segons la Guàrdia Civil, la finalitat de les detencions -i també la desena d'escorcolls- és "localitzar" proves que evidencien el grau de preparació d'aquestes accions. En el marc dels escorcolls, el cos policial ja ha anunciat que s'ha trobat "abundant documentació i material informàtic" que s'estudiarà i analitzarà. La nota de premsa de la Guàrdia Civil també esmenta "material i substàncies, considerades precursors per a la confecció d'explosius, susceptibles (a l'espera de conformació pels especialistes) de ser usades en la fabricació d'artefactes".

El fet que diferencia aquestes detencions de CDR amb les diverses que s'han dut a terme durant la tardor per part dels Mossos d'Esquadra, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil és, precisament, el fet de vincular-los a un delictes major, com seria el terrorisme, que investiga directament l'Audiència Nacional i no els jutjats de primera instància. Els darrers casos, com el de Tamara i Adrià Carrasco, han demostrat la importància de sostenir l'acusació amb proves sòlides que també respectin la presumpció d'innocència dels acusats. Els CDR, per la seva part, han denunciat la repressió i han lamentat que són detencions arbitràries davant de les futures mobilitzacions. Consideren, doncs, que l'acusació de terrorisme no deixa de ser una eina per noquejar la dissidència. "La maquinària de les forces repressores del Regne d'Espanya ens posa al punt de mira", afirmen en un comunicat. Ja s'han programat concentracions de suport als detinguts